

Med Hensyn til det ærede Medlem Fru Elna Munchs Udtalelse om, at det Skridt, som foresloges taget ved det foreliggende Lovforslag, var alt for lille, maa jeg dog bemærke, at saa snart en Kvinde bliver ordineret, er Spørgsmaalet principielt afgjort, og saa vil den fremtidige Kamp om Kvinders Adgang til alle Embeder indenfor Folkekirken miste en hel Del af sin Bitterhed og sin Brod. Det er disse to Hensyn, som har gjort, at Lovforslaget er blevet fremsat i denne Skikkelse. Jeg har villet se at faa en principiel Afgørelse af Spørgsmaalet paa et Omraade, hvor Kampen førtes med den mindst mulige Bitterhed og den mindst mulige Brod, og det er opnaaet, forekommer det mig, ved at fremsætte Lovforslaget i denne Skikkelse, idet det i den Skikkelse har faaet Tilslutning fra Flertallet af Landets Biskopper og et stort Mindretal af Landets Menighedsraad. Var Spørgsmaalet rejst paa en anden Maade, mener jeg, at det havde afstedkommet betydelig større Bitterhed og betydelig større Kampe, end som det nu er rejst; og jeg tror, man vil gøre rigtigt i her i Rigsdagen at følge den Linie, som er anvist ved Lovforslaget, og se, om vi ikke kunde naa et Resultat netop paa dette begrænsede Omraade, hvorved det efter min Mening kun vilde vare en kortere Tid, inden Kvinder fik Adgang til alle gejstlige Embeder indenfor Folkekirken.

Det glæder mig naturligvis i høj Grad, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har saa stor Tillid til den Maade, hvorpaa jeg vilde administrere en Lov som den, der her er Tale om; men han mente, at der vilde være Fare ved at vedtage den af Hensyn til de Ministre, der kunde komme. Ja, Tiderne forandrer sig; for nogle faa Maaneder siden mente man, at der ikke kunde komme nogen Kirkeminister saa slem som netop en socialdemokratisk Kirkeminister. Jeg har nu den Anskuelse, at ogsaa de kommende Kirkeministre vil vise al mulig Forstaaelse og Hensynsfuldhed paa saadanne vanskelige Omraader som det, her er Tale om, om ikke af anden Grund saa af Hensyn til sig selv, fordi et godt Resultat vil kun naas paa saadanne Omraader, naar de forskellige Autoriteter, i dette Tilfælde Fængselsvæsenet, Biskopperne og Kirkeministeren, kommer hinanden i Møde og ser at faa en saadan Plads besat paa den bedst mulige Maade, med den bedst kvalificerede Ansøger. Jeg tror ikke, der er Grund til at nære nogen som helst Ængstelse i saa Henseende.

Jeg tror ikke, at der vilde komme parodiske Forhold indenfor Folkekirken, naar en Biskop ordinerede en Kandidat, som en anden Biskop ikke mente at kunne ordinere. Det Tilfælde kan ganske sikkert ogsaa godt indtræffe under de nuværende Forhold, det behøver ikke at være saadan, at det kun kan indtræffe, naar et Lovforslag om Kvinders Adgang til Præsteembedet vedtages. Efter min Opfattelse staar det ikke som noget parodisk, men det staar netop som et Vidnesbyrd om Friheden indenfor Folkekirken.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg takker den højtærede Kirkeminister for Oplysningerne med Hensyn til mit Spørgsmaal om Afstemningerne paa Frederiksberg, men jeg gør opmærksom paa, at der ikke var Tale om Frederiksberg Kirkes Menighedsraad. Jeg tilhører ikke Frederiksberg Menighedsraad, og jeg ved altsaa, at vi i mit Menighedsraad, nemlig Solbjerg Menighedsraad, ligesom man gjorde i andre frederiksbergske Menighedsraad, stemte betinget, og vi sendte vore Betingelser med ind som Bilag. Det forbavser mig derfor at høre, at man i Ministeriet ikke er opmærksom paa, at disse eksisterer; der maa altsaa undervejs være sket en Forandring med disse Skrivelser, og jeg beder den ærede Kirkeminister undersøge, hvorledes det forholder sig med dette. — Jeg deler ikke den højtærede Ministers Optimisme med Hensyn til fremtidige Kirkeministre. Jeg holder mig til de Erfaringer, vi har gjort, saa de Udtalelser, Ministeren kom med, gør ikke Indtryk paa mig. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt vi allerede har det parodiske Forhold, at en Biskop ikke vil ordinere en Person, medens en anden er villig dertil, vil jeg kun dertil sige, at med Hensyn til det her foreliggende Forhold drejer det sig om noget, der, som jeg gentagne Gange har understreget, er i den Grad nyt og efter de Udtalelser, som er fremkommet fra enkelte Biskoppers og fra Stiftsprovst Ussings Side, af saa indgribende Betydning, at jeg ikke tror, man kan drage den paagældende Sammenligning.

Overfor det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke havde brugt de Udtryk, jeg læste op, det er Stiftsprovst Ussing, der har brugt de Udtryk, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen syntes at